

פיקאר, ברוך (ז'אן-בנואה)

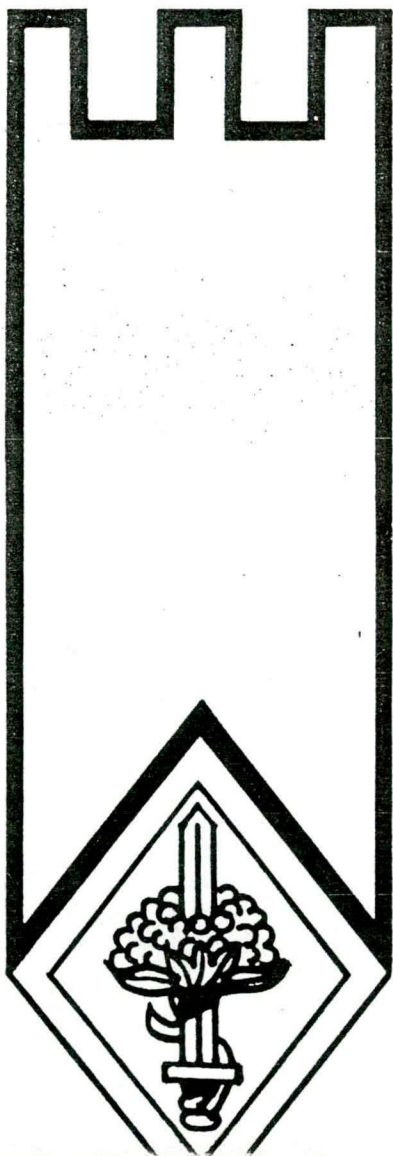

ברוך, בן קולט וברנרד-יששכר, נולד ביום י"ח באלול תש"א (10.9.1941) בפרפיניאן שבצרפת ולמד בבית-ספר בשטרסבורג. אחרי-כן המשיך את לימודיו בבית-הספר הגבוה למהנדסים בליל, באמצעות מענק לימודים מיוחד, שקיבל כשסיים בהצלחה את בחינות הבגרות. ברוך היה תלמיד מוכשר והצליח מאוד בלימודיו. מילדותו היה חבר פעיל באגודת הצופים היהודים של צרפת, תחילה כחניך וברבות הימים כאחראי על אזור במארסיי. הוא קיבל חינוך יהודי נאמן בבית הוריו ומילדותו הצטיין בנאמנות ובדבקות ברעיון היהודי. כשהיה בן תשע-עשרה יסד וארגן תנועת צופים יהודים בעיר ליל, שימש כתב העיתון היהודי במארסיי בשנים 1967-1969, ומגיל בר-מצווה דבק באמונה בצורך ובחשיבות של העלייה לישראל, דבר שהגשים בעצמו ברבות הימים. ברוך היה עליו מטבעו, בעל חוש הומור, רחב-לב ופיקח. הוא הצטיין בכושר ארגוני מצוין שמצא את ביטויו לא רק בפעילותו בבית-הספר אלא גם בארגון תנועות הנוער היהודי. הוא חונן בכישרון מיוחד להדרכה והצליח לטעת בלב חניכיו את אמונתו ואת גישתו ליהדות. מטבעו היה צנוע ועניו, ולמרות הצלחותיו הרבות בתחומים שונים ידע לנהוג באיפוק ובצניעות ומעולם לא התנשא ולא התרברב. מנעוריו התנהג כאדם אחראי ומנומס ואמו נתנה בו אמון כבר אז. למרות הניתוק מן המשפחה בשנים שלמד הרחק מהבית, לא ניתק את קשריו הלבביים עם בני המשפחה והצליח ללמוד ולהתקדם בלי להכביד עליהם, למרות הקשיים הכלכליים. במארסיי נשא ברוך לאישה את ז'קלין, שהכיר בארגון הצופים היהודים ובני הזוג עברו להתגורר בפריס, שם המשיך ברוך בלימודיו. בתחילה חיה המשפחה הצעירה בתנאים קשים וכשנולד בנם הבכור, אריאל, שירת ברוך כקצין בדרגת סגן בצבא צרפת, הרחק מהבית ומהמשפחה. לאחר שחרורו כעבור שנה התקבל לעבודה בתעשייה האווירית במארסיי ואז נפתחה תקופה חדשה בחייו ובחיי משפחתו. שנתיים אחרי-כן נולד בנו השני, אבי, והילדים החמודים הסבו נחת רבה להוריהם. בשנת 1969 החליט ברוך לעלות לישראל עם משפחתו. במחצית חודש יולי הגיעו כולם לישראל והשתקעו בירושלים. בשנים הראשונות נתקלה המשפחה בקשיים וברוך, שהתקבל לעבודה במפעל "מנועי בית-שמש", נאלץ להיאבק כדי להגיע למעמד נאות בעבודתו. כעבור זמן התקדם והצליח ונשלח כנציג המפעל לנהל משאומתן עם מפעלים בצרפת. אחרי-כן עבר לעבוד בחברת בנייה בירושלים והיה מאושר על כל זכה ליטול חלק מעשי בבניין הארץ. אז נולדה בתו "הצברית", רחל.

ברוך גויס לצה"ל בשנת 1971 והוצב לחיל הרגלים. לאחר שהשתלם באימונים בסיסיים הוצב ליחידת מילואים כרובאי.

מדי שנה בשנה היה נקרא לתקופות של שירות מילואים פעיל והוא מילא את תפקידיו ברצון. במלחמת יום הכיפורים השתתף ברוך בקרבות הבלימה נגד המצרים בסיני. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10.1973) נפגע ונפל בקרב במעוז "מילנו", שעל גדות תעלת סואץ. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל

בירושלים. השאיר אחריו אישה, שני בנים ובת, הורים וחמישה אחים ואחיות. לאחר
נופלו הועלה לדרגת רב-טוראי.
במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "ברוך ז"ל לחם בגבורה רבה
במעוז "מילנו" שעל גדות תעלת סואץ, ונפל בהגיגו על חבריו ועל ביתו שבעורף. הוא
גילה מסירות רבה לחבריו, אומץ-לב ותושייה בקרב ועד לנפילתו פעל תוך חירוף נפש
וסיכון עצמי רב. מצאנו בו תכונות של אדם ולוחם למופת ודמותו תשאר תמיד
עמנו".

רב"ט
פיקאר ברוך (ז'אן בנאויט) ז"ל
בן ברנרד יששכר וקולט
נולד בצרפת, 1941
עלה לישראל בשנת 1969
נפל בקנטרה
ליד תעלת-סואץ
הניח אשה — ז'קלין-אסתר
שני בנים — אריאל-סיריל ואברהם-טירי
ובת — רחל-נטלי

